



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 759 din 20.10.2021

Dosar nr.: 461/2021

Petiția nr.: 4139/31.05.2021

Petent:

Reclamați: Școala Gimnazială Episcop Melchisedec Ștefănescu comuna Gârcina Neamț, U.A.T. comuna Gârcina Neamț,

Obiect: presupusă discriminare la stabilirea stațiilor pentru transportul elevilor cu microbuzul școlar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

Școala Gimnazială Episcop Melchisedec Ștefănescu comuna Gârcina Neamț
U.A.T. comuna Gârcina Neamț

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 4139/06.07.2021 și 5074/06.07.2021 părțile au fost citate la 26.07.2021.

4. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petentul se adresează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării pentru a reclama faptul că stația unde oprea microbuzul unității de învățământ la care studiază fiul său minor, fiind stabilită de doi ani în fața casei sale, a fost mutată în fața casei altei eleve, de sex feminin, considerând, astfel, că fiul său este discriminat, pe baza criteriului sex.

6. Astfel, petentul arată că, de mai bine de 2 ani, una dintre stațiile microbuzului școlar destinat transportului elevilor înscriși la școala reclamată se afla în fața porții sale, fiind înființată fără ca din partea petentului să fi existat o solicitare în acest sens.

7. Petentul precizează faptul că, în fiecare dimineață, elevii din apropiere, printre care și fiul acestuia, erau preluați de către microbuz către școală, din stația aflată în fața



porții sale, însă, în dimineața zilei de 17.03.2021, petentul l-a observat pe fiul său, cum a fugit pentru a lua microbuzul către școală dintr-o altă stație. Cu această ocazie, petentul a observat și faptul că în fața porții nu se mai adunau copiii pentru a merge la școală.

8. La întoarcerea fiului său de la școală, petentul l-a întrebat din ce motiv nu a așteptat microbuzul în fața porții sale, acolo unde oprea de obicei microbuzul, iar acesta i-a relatat faptul că șoferul microbuzului ar fi mutat mai departe stația microbuzului la solicitarea vecinei sale care are o fetiță, elevă a aceleiași școli. Petentul susține că în urma evenimentului a purtat o discuție cu șoferul microbuzului iar acesta i-ar fi comunicat că motivul modificării stației ar fi că *băiatul "poate mai bine să meargă pe jos până în stație, pe când fetița trebuie să fie cu stația mai aproape de casa ei și să nu meargă prea mult pe jos."*

9. Petentul susține că, la o dată ulterioară discuției, a așteptat în fața casei sale împreună cu fiul său venirea microbuzului, însă acesta nu a oprit, iar elevul nu a fost dus la școală.

10. Petentul precizează că a încercat să obțină telefonic explicații de la directorul unității de învățământ, însă aceasta i-a transmis doar că în fața porții sale nu există stație și trebuia să își ducă copilul în stația de la Runcu.

Susținerile reclamațiilor

– șoferul microbuzului școlar

11. Reclamatul, prin notele scrise depuse la dosar, precizează că este angajat al Primăriei comunei Gârcina, având funcția de șofer al microbuzului de transport școlar ce deservește elevii Școlii Gimnaziale Episcop Melchisedec Ștefănescu. În cei aproape 6 ani de când este angajat ca șofer, nu a avut niciun fel de plângeri de la cetățenii comunei sau elevilor cu privire la limbajul utilizat sau la comportament, în timpul desfășurării atribuțiilor de serviciu (conducerea microbuzului școlar)

12. Reclamatul susține că nu există probe din care să rezulte faptul că ar fi făcut afirmația sesizată de petent, întrucât nu ar fi declarat niciodată acest lucru. Acesta relatează faptele, susținând că este adevărat că vecina petentului l-a abordat pe la mijlocul lunii martie 2021, solicitându-i să oprească în fața casei acesteia pentru a o prelua pe fiica sa, însă i-a comunicat faptul că nu poate opri în fața casei fiecărui copil pentru că acesta are obligația să oprească doar în stațiile stabilite, respectiv în stațiile de autobuz prevăzute cu refugiu, menționându-i că stația cea mai apropiată de locuința acesteia este stația Str. Cuiejdului nr. 305, denumită "Poieni", aflată la aproximativ 200 m de locuința acesteia.

13. Petentul, aflând de la copilul său despre discuția purtată cu vecina acestuia, l-a abordat a doua zi pe reclamat, într-un mod amenințător, solicitându-i să se dea jos din microbuzul care era plin cu copii, cerându-i explicații de ce nu oprește în fața porții sale pentru a-i prelua copilul. Reclamatul precizează că i-a comunicat acestuia că, pentru siguranța copiilor, nu poate opri decât în stațiile prevăzute cu refugiu pentru pietoni, conform dispozițiilor legale. Ulterior, pe un ton amenințător, acesta i-ar fi spus că va face tot posibilul să oprească în fața porții lui.

14. Contrar susținerilor petentului conform cărora una din stațiile din care sunt luați

copiii este în fața porții sale, reclamatul precizează că nu a existat niciodată stație în acest loc. Acesta menționează că stația cea mai apropiată de locuința petentului este stația Str. Cuiejdului nr. 281, denumită "La Runcu" din satul Cuejdiu, comuna Gârcina, care se află la aproximativ 200 m de casa sa. De altfel, eleva vecină, în urma discuției avute, s-a conformat celor comunicate de reclamat și merge în stația cea mai apropiată de locuința acesteia, respectiv în stația Str. Cuiejdului nr. 305, denumită "Poieni".

15. Reclamatul susține că cei doi elevi merg în stații diferite, iar distanța pe care o au de parcurs de la locuința lor până în stația cea mai apropiată este aproape egală.

16. Reclamatul susține că petentul nu a probat presupusele afirmații, singurele înscrisuri depuse la dosar fiind doar adresele către Primăria comunii Gârcina și către Școala Episcop Melchisedec Ștefănescu, răspunsul Primăriei comunii Gârcina, înscrisuri care nu pot confirma așa zisa afirmație a acestuia. Singura "probă" sunt doar relatările petentului din cadrul petiției formulate.

17. Cu privire la refuzul reclamatului de a opri în fața casei petentului, acesta precizează că nu a făcut altceva decât să respecte atribuțiile de serviciu și să se conformeze Regulamentului privind modul de utilizare al microbuzelor de transport școlar.

18. Conform Regulamentului general privind modul de utilizare al microbuzelor de transport școlar al Inspectoratelor Școlare Județene care a fost elaborat în baza prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat cu OMEC din 31.08.2016 și Legea educației naționale nr. 1/2011, scopul principal al utilizării mijloacelor de transport școlar, este transportul dus-întors al elevilor, între localitatea de domiciliu a acestora și unitatea de învățământ în care își desfășoară cursurile, în condiții de siguranță.

19. De asemenea, traseul cu stațiile de îmbarcare și debarcare ale elevilor este stabilit de către Primăria Comunei Gârcina, șoferul având obligația de a respecta acest traseu și normele de siguranță pe perioada efectuării deplasării a tuturor elevilor. În cadrul traseului este inclusă și stația Str. Cuiejdului nr. 281, denumită "La Runcu" din satul Cuejdiu, comuna Gârcina -stația cea mai apropiată de către locuința petentului, dar și stația Str. Cuiejdului nr. 305, denumită "Poieni" din satul Cuejdiu, comuna Gârcina - stația cea mai apropiată de către locuința vecinei.

20. Reclamatul susține că le-a comunicat ambilor părinți faptul că nu poate opri în fața casei fiecărui copil pentru că nu are obligația să oprească, ci doar în stațiile stabilite, respectiv în stațiile de autobuz prevăzute cu refugiu. Mai mult, dacă ar proceda altfel, ar periclita siguranța copiilor.

21. Reclamatul aduce clarificări, susținând că, pentru orice incident petrecut în timpul îmbarcării - debarcării elevilor, în alte locuri decât cele stabilite, este răspunzător direct conducătorul auto sau persoana care decide acest lucru. Răspunderea disciplinară pentru încălcarea acestor prevederi aparține conducătorului mijlocului de transport și poate duce până la desfacerea contractului de muncă. De asemenea, este în sarcina sa să respecte cu strictețe actele normative care reglementează circulația pe drumurile publice și să execute operativ și corect sarcinile de serviciu trasate de superiorii ierarhici, respectând disciplina muncii. Astfel, în aceste condiții, nu poate stabili/modifica stațiile și traseul care i-a fost indicat de către superiorii ierarhici, mai ales în condițiile în care ceea ce primează este siguranța elevilor.

22. Mai mult, reclamatul precizează că, prin refuzul de a opri microbuzul în fața locuinței petentului, nu i-a fost încălcat elevului dreptul de a utiliza mijlocul de transport școlar, acesta având posibilitatea să se deplaseze în stația cea mai apropiată respectiv în stația Str. Cuiejdiului nr. 281. denumită "La Runcu" din satul Cuejdiu. comuna Gârcina, aflată la aproximativ 200 m de locuința petentului. Reclamatul, în calitate de șofer de microbuz școlar, nu poate să oprească în alte locuri decât cele stabilite în mod concret. Refuzul preluării copilului din fața locuinței petentului a fost o consecință a unor motive întemeiate, și nu o faptă de discriminare.

Școala Gimnazială Episcop Melchisedec Ștefănescu comuna Gârcina Neamț

23. Reclamata, prin notele scrise, relatează că, în ziua de 22.03.2021, a primit un telefon de la petent, părinte al unui elev al școlii, și i-a comunicat că elevul nu a fost preluat din fața porții de către microbuz, loc în care ar fi fost stabilită stația.

24. Directorul școlii l-a rugat pe petent să-l aducă pe elev la școală și să participe împreună cu șoferul și cu vecina care se presupune că a solicitat modificarea stației la o discuție pentru găsirea unei soluții agreeate de comun acord. Directorul i-a comunicat petentului că nu cunoaște care sunt stațiile microbuzului unității de învățământ și că stabilirea stațiilor sunt de competența U.A.T. Gârcina întrucât microbuzul instituției se află în custodia primăriei și șoferul este angajatul acesteia.

IV. Motivele de fapt și de drept

25. **Pe fond**, în strânsă legătură cu obiectul petiției și incidența acestuia la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000.

26. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

27. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

28. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie corelat cu apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este

bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis.

29. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în baza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

30. În speța de față, Colegiul director constată că petentul reclamă o posibilă situație de discriminare pentru fiul său, minor, întrucât stația microbuzului școlii din fața casei s-a mutat pentru a fi mai aproape de locuința unei eleve, fiul său fiind dezavantajat pe criteriul sexului.

31. Din analiza tuturor documentelor depuse, Colegiul director constată faptul că, pe deoparte, petentul nu a depus dovezi care să conducă la existența unei fapte de discriminare și, pe de cealaltă parte, reclamatul, șoferul microbuzului în cauză, în expunerea punctului său de vedere, a contrazis cele reclamate de petent.

32. Astfel, față de aceste aspecte și față de considerentele expuse mai sus, Colegiul director constată că nu sunt suficiente probe sau concludente care să susțină existența unei fapte de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu au fost probate, nu sunt probe care să dovedească existența unei fapte de discriminare.
2. O copie se va transmite părților și Autorității Naționale Pentru Protecția Drepturilor Copilului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 20.10.2021 au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru, LAZĂR Maria – Membru (online), MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru (online)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Data redactării: 25.10.2021
M.L./A.B.**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.